

"Voorzichtige kritiek"

Zal ik wel, zal ik niet! Deze twijfel zou ik niet hebben als ik in lijfelijk contact stond met een groep. Ik kon dan het goede moment en juiste toon kiezen. Mogelijk zou ik een innemende glimlach en wat dempende gebaren aan de kritische noten toevoegen. Helaas is dat met dit geschreven relaas niet mogelijk en nu tracht ik met deze inleiding de lezer van een juiste bril te voorzien.

Ik probeer de gedichten en verhalen van anderen zoveel mogelijk te lezen. Bij de gedichten lukt me dat redelijk. Uitgezonderd op dagen dat ik niet thuis ben. Verhalen lezen vraagt meer tijd en dat lukt me helaas niet. Zonde want soms mis ik juist verhalen die het lezen meer dan de moeite waard zijn. Ik heb daar ook niet direct een oplossing voor en zal daarin moeten berusten.

Ik lees altijd eerst het gedicht of verhaal zodat ik een eigen mening kan vormen over het werk. Daarna lees ik de reacties van andere lezers. Ik vind het interessant en vaak leerzaam hoe anderen het gedicht of verhaal beoordelen.

Helaas word je dan vaak geconfronteerd met, voor de betrokkenen ongetwijfeld zeer gezellige, onderonsjes, die weinig of niets met het verhaal van doen hebben. Regelmatig gebeurt dat ook nog onder het werk van een ander die niet meedoet aan de "babbelbox" of er misschien zelfs niet van gediend is.

In dat soort gevallen heb ik de neiging om de andere reacties maar niet te lezen en dat is jammer. Het gaat niet over een persoonlijke opmerking of grap die je in je reactie verwerkt, maar het moet mijns inziens betrekking hebben op het betreffende verhaal.

Let wel, het is zeker niet kwaad bedoeld en ik zal er verder wel mee kunnen leven, maar het stoort mij en waarom zou ik het dan niet kenbaar maken. Ik hoop dat zij die dit regelmatig doen daarvoor begrip hebben.

Ondertussen trek ik mij weer deemoedig terug in mijn schulp.

© juli 2011, Mijler, BasicPublishing.nl